

70 let Osnovne šole Jela Janežiča – šole za otroke s posebnimi potrebami

Začetki vzgoje in izobraževanja otrok s težavami v intelektualnem razvoju na območju občin Škofja Loka, Gorenja vas - Poljane, Železniki in Žiri segajo v leto 1945. Na pobudo Janeza Gruma, takratnega ravnatelja redne osnovne šole, da se tudi ti učenci uspešno šolajo in zaposlijo, je bil pri redni osnovni šoli ustanovljen oddelek za otroke s posebnimi potrebami. S poukom so začeli 19. 12. 1945, oddelek je obiskovalo sedemnajst učencev. V sedemdesetih letih jih je veliko uspešno končalo šolanje in čeprav so bili na začetku v šoli zgolj kos krede, goba in tabla, danes pa povsod brnijo računalniki, se v vseh teh letih bistveno ni spremenilo: možnost učencev, da doživijo uspeh, dozori v okviru svojih zmožnosti in so srečni.

Gabrijel Janežič, prvi ravnatelj; po njem se šola imenuje.
(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Šola je v svojem obstoju doživela kar nekaj mejnikov. Leta 1953 je postala samostojna enooddelčna šola. Šolski okoliš se je razširil na Selško in Poljansko dolino. Leta 1970 se je razvila v popolno osemletno šolo, novembra leta 1981 pa je postala celodnevna. Ves čas so jo spremljale prostorske težave, pouk je potekal tudi na hodniku, zasilna rešitev je bila Burdychova lekarna; lepšo prihodnost je dočakala leta 1973, ko je bila zgrajena popolnoma nova šola. Vendar se je prav kmalu prostorska stiska spet pojavila, saj je bila telovadnica, ki smo si jo delili z

Osnovno šolo Ivana Groharja, premajhna, zato smo s športno vzgojo začeli gostovati v tedanjem Centru slepih in slabovidnih. Oblikovana pa je bila tudi dislocirana enota v Klobovsovi ulici, kjer je bil varstveni oddelek. Tako je nov prizidek, zgrajen leta 1998, velik še enkrat toliko kot prvotna šola, pomenil pravo olajšanje.

Prvi ravnatelj šole je bil ortopedagog Jelo Janežič. Leta 1966 je za polnih dvajset let to delo prevzela defektologinja Julija Bernik; od leta 1986 pa za dvanajst let specialna pedagoginja Kristina Sokolov. Pri svojem delu so bili zelo uspešni in usmerjeni v prihodnost, zato se je šola vedno bolj širila. Nov prizidek smo dobili ob zaključku ravnateljstva Kristine Sokolov. V letu 1997 je pod njenim vodstvom potekal odmeven projekt *Tak je moj domači kraj*, v okviru katerega so učenci spoznavali preteklost in sedanost domačih krajev. Z mentorji so pripravili razstave in prireditve na šoli in po občinah. Prireditve in razstava, ki sta bili tudi na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, sta bili zelo dobro obiskani, projekt pa je dobil kar nekaj posnemovalcev.

Največ učencev je šolo obiskovalo v šolskem letu 1974/75, ko jih je bilo 115, sledil je upad v začetku osemdesetih let, ko je bilo na šoli le 54 učencev. Od leta 1999 pa število učencev ponovno postopno narašča. Pred približno desetimi leti so se k nam začeli vpisovati tudi učenci iz Občine Medvode. V jubilejnem letu 2015/16 se je v šolo vpisalo 94 učencev. Inkluzija in zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (2000–2011) omogočata večje vključevanje otrok s posebnimi potrebami na redne osnovne šole, kjer prejemajo dodatno strokovno pomoč, zato ugotavljamo, da se je v zadnjih letih struktura učencev spremenila. Večina učencev ima s soobstojem več težav, kar zahteva še več terapevtskega in individualnega pristopa ter dodatne kadrovske in materialne pogoje.

Tudi število zaposlenih se je v zadnjih desetih letih povečalo, ne le zaradi povečanega števila učencev na matični šoli, temveč predvsem zaradi mobilne službe in izvajanja dodatne strokovne pomoči na rednih osnovnih šolah in v vrtcih.

Ob otvoritvi nove telovadnice (2008). Od leve proti desni: učenca OŠ Jela Janežiča, Saška Benedičič Tomat, predsednica ŠD Partizan, članica ŠD Partizan, Igor Draksler, župan Občine Škofja Loka, Alenka Kovšča, državna sekretarka, Milan Čadež, župan Občine Gorenja vas – Poljane, Mihael Prevc, župan Občine Železniki ter Andrej Poljanšek, predstavnik Občine Žiri.

(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Po čem bi prepoznali šolo v zadnjih desetih letih? Nedvomno je bilo prelomno leto 2008, ko smo dobili novo telovadnico, novo likovno učilnico, multisenzorno sobo in še nekaj spremljajočih prostorov, s katerimi so bili učenci OŠ Jela Janežiča dokončno deležni celostne obravnave pod lastno streho. V telovadnici so svojo prihodnost videli tudi športno društvo Partizan in njegova predsednica Saška Benedičič Tomat, vanjo so investirali svoja sredstva in s tem pomagali ustanoviteljici – Občini Škofja Loka. Zato se je za novo telovadnico zelo zavzel tudi takratni župan Igor Draksler, investicijo pa so podprle vse občine ustanoviteljice.

V vsebinskem smislu bi izpostavili program Ekošole, ki teče že osmo leto, in sicer pod vodstvom koordinacijskega odbora. Dolgoletno koordinatorico Vesno More je zadnje leto zamenjala Urška Brenkuš. S pomočjo programa Ekošole in z vsakoletnimi projekti učenci ter zaposleni postajajo varuhi narave, ekofrajerji, se obnašajo ekološko ter bivajo okolju prijazno ter v sožitju z naravo. Šola je aktivna v okviru gibanja EKOŠOLA. Leta 2015 so učenci osvojili 1. nagrado za predstavitev *Z učilnico v naravi vem več o zdravi prehrani* na sejmu Altermed.

Na nagradnem natečaju ustvarjanja iz odpadnega tekstila (Tekstilne kreacije) so pod mentorstvom Urške Brenkuš osvojili 1. nagrado. V šolskem letu 2013/14 je bila OŠ Jela Janežiča uvrščena na 2. mesto med najlepše okrašeni šolami, dobili smo priznanje za najlepšo stojnico na sejmu Altermed (1. mesto), en učenec je bil nagrajen v okviru likovnega natečaja Prednovoletni čas, za svojo voščilnico iz recikliranih materialov (3. mesto), postali smo najbolj izvirni vrtičkarji (1. mesto) in še bi lahko naštevali.

Delegacija projekta *Comenius* pri županu Občine Škofja Loka Mihi Ješetu (2012). (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Učilnica v naravi: zdrava prehrana (labirint), šolsko leto 2014/2015. (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Izpostavili bi tudi sodelovanje v mednarodnem projektu *Comenius*. V letu 2012 smo zabeležili rekorden obisk naših partnerjev, saj nas je iz treh različnih držav, Poljske, Slovaške in Češke, obiskalo 80 učencev, učiteljev in ravnateljev ter z nami preživelo pet dni. Spoznavali so šolo, ožjo okolico in Slovenijo. Izpostavljamo tudi uspešno sodelovanje z Rotary clubom Škofja Loka, s katerim tečejo redni projekti. Z njihovo pomočjo smo za učence izvedli pet jadranj (Mirno morje) in že deset let Rotary Miklavž obdaruje vsakega učenca. Tri leta nazaj smo s projektom vseživljenjskega učenja uvedli novo obliko dela, ki jo v prvotni obliki lahko uvrstimo v rubriko šole v naravi. Mladostniki tri dni bivajo v najetem stanovanju in izvajajo program, ki ga pripravijo popolnoma sami; glavni cilj je samostojnost.

Nadstandardni program, ki se je v tem desetletju oblikoval, je sledil potrebam učencev. Zanje predstavlja nepogrešljiv del celostne obravnave, ki jo lahko ponudimo na šoli, finančno pa jo omogočajo občine ustanoviteljice. Usmerjen je v delo z učenci s soobstojem več težav, vključuje zlasti logopedsko delo, nevrofizioterapijo, senzorno integracijo in multisenzorno obravnavo, trening branja, pisanja ter računanja, terapijo s psi ter varstvo v času poletnih počitnic.

Velik poudarek dajemo socialni vključenosti in razvoju komunikacijskih ter odnosnostnih spretnosti, zato na šoli deluje strokovna skupina za razvoj komunikacije. Pozornost namenjamo neverbalni komunikaciji, komunikaciji po sistemu ABA ter drugim načinom. Pri svojem delu nujno potrebujemo podporo staršev, s katerimi tesno sodelujemo. Starši se udeležujejo delavnic, pohodov, piknikov, prireditev ter tudi strokovnih dogodkov, kot so sodelovanje pri individualiziranih programih, projektih, mesečnih spremljanjih učenca ter izobraževanjih. Na šoli deluje Klub staršev, ki ga je več let vodila defektologinja Marjeta Marenk, zadnja leta pa pedagoginja Maja Kos.

Šola je znana po dobri multimedijiški opremljenosti, zanjo je zaslužno Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, zlasti pa občine ustanoviteljice, ki so vedno polovično dofinancirale nakup opreme. Poleg tega občine vsako leto namenjajo sredstva za posodabljanje računalniške opreme. Dobra opremljenost je razlog, da je šola soorganizatorica državnega tekmovanja iz znanja računalništva za otroke s posebnimi potrebami. Prvič smo tekmovanje organizirali sami leta 2000, pripravila in izvedla ga je profesorica Andreja Gorše, ki je od takrat za organizacijo tekmovanj usposobila že veliko novih strokovnih delavcev. Želeli smo, da so rezultati učencev in mentorjev primerljivi z drugimi, zato smo že naslednje leto Zvezo za tehnično kulturo Slovenije (ZOTKS) prosili za sodelovanje. Rodilo se je dolgoletno plodno sodelovanje, saj se bo letos, z zavzeto angažiranostjo vodje tekmovanj iz ZOTKS Mije Kordež in strokovnih delavcev šole, izvajalo že šestnajsto tekmovanje *Z računalniki skozi okna* za prilagojeni program z nižjim izobrazbenim standardom ter osmo tekmovanje *Z miško v svet* za posebni program. Z nalogami postavljamo smernice razvoja in standarde znanj na področju računalniškega opismenjevanja za otroke s posebnimi potrebami. OŠ Jela Janežiča tako vsako leto (skupaj z ZOTKS) organizira državno tekmovanje

v računalništvu za osnovne šole z nižjim izobrazbenim standardom. Kar nekaj naših učencev je doseglo na tekmovanju *Z računalniki skozi okna* lepe uspehe. 1. mesto so dosegli Klavdija Pratljačič (2005), Matjaž Pintar (2006) in David Benedičič (2006); 2. mesto Kristina Košenina (2008), Jan Makovec (2011 in 2012), Klemen Kavčič (2014) in Ana Erznožnik (2014 in 2015); 3. mesto pa Klemen Mohorič (2004), Ana Japelj (2009) in Klemen Kavčič (2015). Na državnem tekmovanju iz računalništva *Z miško v svet* so bili naši učenci prav tako uspešni. Jana Cevc je že trikrat osvojila 1. mesto (2014, 2015 in 2016), Luka Knavs je leta 2012 osvojil 2. mesto, leto kasneje pa 1., Elvir Babača je leta 2013 osvojil 2. mesto, leta 2015 pa 3. Za njimi stojijo prizadevni mentorji, kar šestkrat Andreja Gorše, petkrat Damjan Kojzek, dvakrat Gregor Podviz in Nina Logonder ter Petra Uhan in Irena Ferlinc Brezovar.

V zadnjem obdobju smo s pomočjo projekta *Dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalnih skupnostih za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti* (na kratko SKK) razširili mrežo sodelujočih ustanov, z namenom širše socializacije naših učencev v okolje, vzpostavljanja mreže za profesionalno usposabljanje, delovno prakso in kasnejšo zaposlitev. Pod vodstvom mentorice Irene Prašnikar so posamezni učenci prvič opravili prakso izven ustanove. Velik poudarek dajemo socialni vključenosti. Šola je v prostoru sprejeta, učenci uživajo širšo skrb

Izobraževalno-terapevtski projekt *Jadranje za jutri* omogoča Rotary club Škofja Loka, izvaja pa Športno društvo Sappa iz Kamnika; maj 2015.

(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Nova multisenzorna soba.

(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Državno računalniško tekmovanje v Powerpointu za učence NIS (2008). (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

in podporo okolja, ustanov, občin ter različnih služb, dejstvo je, da so široke mreže za profesionalno usposabljanje in kasnejšo zaposlitev učencev še posebej pomembne. Praksa kaže, da se absolventi obeh programov za zaposlitev usposabljujejo bistveno daljši čas.

Veliko je dogodkov in projektov, o katerih bi bilo vredno spregovoriti, saj bogatijo vsakdan učencev in učiteljev. Tak je npr. projekt samoevalvacije *Sam se učim, za zdravje skrbim*, ki poteka v sodelovanju s Šolo za ravnatelje. Njegov namen je izboljšanje učenja in poučevanja ter dosežkov učencev, vključitev šole v trajno shemo samoevalvacije in ugotavljanje kakovosti, ki ga v tem času pripravlja Ministrstvo za šolstvo znanost in šport. Na šoli se je oblikovala skupina za samoevalvacijo, ki jo sestavljajo Helena Zupančič, Andreja Rihtaršič Mladenovič in Andreja Goršce; izobražujejo se za izvajanje delavnic ter vodenje samoevalvacije na šoli.

Na šolo smo vsi, učenci in učitelji, zelo ponosni, kar smo želeli pokazati tudi ob 70-letnici. Želimo, da javnost učence prepozna po delu in ustvarjalnosti. Prav zato smo v maju in juniju 2015 pripravili razstavo v Groharjevi galeriji v Škofji Loki. Razstavo je oblikovala ter postavila mentorica Vida Kejžar, razstavljen dela učencev so požela veliko priznanj.

Učenci pod mentorstvom Vide Kejžar sodelujejo na likovnih natečajih, na Mali Groharjevi koloniji, kjer je Klavdija Dolenc leta 2014 osvojila 1. nagrado. Na likovnem natečaju Ohranimo življenje, ob praznovanju 120-letnice ustanovitve PGD Poljane (šolsko leto 2013/2014), pa je dobila 2. nagrado. V šolskem letu 2016/2017 so učenci dosegli 1. mesto na likovnem natečaju *Ustvarjajmo z odejo* (skupinska nagrada). V Galeriji Ivana Groharja Škofja Loka so učenci pod vodstvom Vide Kejžar razstavljali že leta 2012, in sicer je bila to zaključna razstava likovnih del, ustvarjenih v času mednarodnega projekta Comenius *Igramo se s pravljičami*, ki je potekal od 2010 do 2012.

Vidne uspehe dosegajo učenci na tekmovanjih Mladi tehnik, pod mentorstvom Vesne Keše, kjer tekmujejo v različnih kategorijah. Zlato priznanje so dosegli Jan Makovec (2012), Nastja Šesek (2014, 2015), Žan Tušek (2014) in Jana Cevc (2015), srebrno priznanje pa Ana Erznožnik (2014). Na področju tehnike je učenec Jure Potrebuješ, pod mentorstvom Damjana Kojzeka, v letu 2013 na natečaju CPI *Prihodnost je v tvojih rokah, prihodnost je v rabi lesa* dosegel 2. mesto. Za nagrado sta si ogledala sejem Euroskills v Franciji.

Učenci pa se potrjujejo tudi na področju znanja. Udeležujejo se državnih tekmovanj, na katerih dosegajo lepe uspehe. Na področju matematike je vsako leto organizirano državno tekmovanje *Računanje je igra*. Med državne matematične prvake so se vpisali Matej Šesek (2014), Klemen Kavčič (2015), njihova mentorica je bila Irena Prašnikar.

Šola je ob jubileju dobila tudi novo grafično podobo. Na njej je deklica, ki stopa iz okvira in simbolizira odprtost v okolje, saj je prav izpolnjeno bivanje učencev v svojem okolju eden glavnih ciljev. Tudi s priložnostnim sloganom ob 70-letnici *Na krilih prijateljstva do svoje sreče* izpostavljam, da sreča posame-

znika ni odvisna zgolj od njega samega, temveč se oblikuje v sodelovanju z ljudmi, ki ga obdajajo.

Najbolj slavnosten dogodek ob počastitvi 70-letnice je bila osrednja prireditev, ki je potekala 3. 12. 2015 v telovadnici šole. Prireditev, pospremljena z bazarjem, je bila zelo dobro obiskana in vsi obiskovalci so se strinjali, da na tako srčni in čarobni prireditvi že dolgo niso bili. Vse točke, izdelke in pogostitev so pripravili učenci in učitelji, sodelovali pa smo tudi s kulturniki iz lokalnega okolja. Vsak petek glasbena skupina učencev z mentorjem Tonetom Krekom odhaja v Center za starejše, slepe in slabovidne v Škofji Loki, kjer pojejo z njihovimi varovanci. Na prireditvi so skupaj zapeli, na harmoniko pa jih je spremljal Jože Dolenc. Podobno sodelovanje poteka z društvom Sožitje. Pod vodstvom predsednika in mentorja Marka Mohoriča in s harmonikarjem Maksom Košenino se sedanjí in bivši učenci učijo narodne plesje, z njimi so se predstavili tudi na prireditvi. Prav tako je s kulturnim dogajanjem okolja povezana šolska gledališka skupina, ki se je z dramatizacijo *Sinjebradca* pokazala že na Dnevih evropske kulturne dediščine, s predstavo pa gostuje tudi po drugih šolah.

Slavnostni govorniki so bili poleg ravnateljice mag. Marjete Šmid še mag. Gregor Mohorčič, direktor Direktorata za predšolsko vzgojo in osnovno šolstvo

Mala Groharjeva slikarska kolonija.
(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Sejem Euroskills v Franciji sta si ogledala učenec Jure Potrebueš in njegov mentor Damjan Kojzek (oktober 2014). (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ter župani občin ustanoviteljic: mag. Miha Ješe, župan Občine Škofja Loka, mag. Anton Luznar, župan Občine Železniki, Milan Čadež, župan Občine Gorenja vas - Poljane in mag. Janez Žakelj, župan Občine Žiri. Govorniki so poleg čestitk v svojih govorih izpostavili uspešnost, predanost in prizadevnost šole v usposabljanju učencev za nadaljnje življenje.

Program prireditve je bil kulturno in športno obarvan, od šolske himne, plesa, gledaliških točk, petja do folklore in gibalnih akrobacij. Prireditve sta povezovali učenka Karmen Kavčič in učiteljica mag. Barbara Rebolj. Na prireditvi so se predstavili vsi oddelki šole oziroma vsi učenci, ki so v sodelovanju z razredniki in drugimi mentorji ustvarili nepozabne točke. Za kulinarčne užitke so poskrbeli učenci ter njihovi mentorici Urška Brenkuš in Milena Dobnikar, za bazar pa Vida Kejžar (izdelala je tudi sceno) in Vesna Keše.

Pomemben dogodek ob 70-letnici je bila tudi okrogla miza *Vključevanje oseb s posebnimi potrebami na trg dela*, ki smo jo pripravili 19. 11. 2015. V praksi ugotavljamo, da imajo absolventi šol s prilagojenim programom pri zaposlovanju velike težave, mnogi izmed njih nimajo zaposlitve ali so zaposleni le občasno, kar je pokazala tudi raziskava, ki smo jo opravili pri bivših učencih šole, rezultate pa predstavili na okrogli mizi. Njen namen je bil odpreti razpravo o problemih zaposlovanja in možnostih zaposlitve oseb s posebnimi potrebami, konkretno oseb z motnjami v duševnem razvoju, izmenjava izkušenj ter ozaveščanje javnosti. Razprave so se udeležili župan Občine Škofja Loka mag. Miha Ješe, župan Občine Železniki mag. Anton Luznar, Mirjana Česen, direktorica VDC Kranj, Nevenka Ropret iz Zavoda za zaposlovanje, Jelena Polak iz CSD Škofja Loka, Janja Kozjek iz tovarne Domel, Janja Bogataj, ravnateljica Vrtca Škofja Loka, Suzana Bohorč iz Želve Ljubljana, Matjaž Hafnar iz Želve Škofja Loka, Andreja Vršič, vodja VDC Škofja Loka, mati otroka s posebnimi potrebami, bivša učenka, Marko Mohorič,

Okrogla miza ob 70-letnici šole. (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

direktor Društva Sožitje, voditelj okrogle mize mag. Aleksander Vališer, ravnatelj CVIU Velenje, ter ravnateljica šole mag. Marjeta Šmid.

Razpravljavci so se strinjali, da absolventi šole potrebujejo bistveno več časa za profesionalno usposabljanje kot redna populacija, saj se težje in dlje časa prilagajajo. Kljub temu so na zakonodajnem področju izenačeni z ostalimi. Izkušnje zavoda za zaposlovanje so, da ta populacija postane zrela

bistveno kasneje, tudi s petindvajsetimi leti, kar je v nasprotju z razmerami, ki vladajo v sistemu šolanja, kjer učenci po treh letih nižjega poklicnega izobraževanja že postanejo iskalci zaposlitve, večinoma pri starosti 18 let. V vmesnem obdobju se od njih ne bi smelo pričakovati prevelikega storilnostnega učinka. Absolventi posebnega programa pa ne potrebujejo zgolj posebne pozornosti na področju podajanja navodil (moramo jih predelati v lahko berljivo obliko), temveč potrebujejo nenehno vodenje in spremljanje. Delo je treba razdeliti na več faz, podajati izključno konkretna navodila, nuditi ustrezno podporo in spodbudo ter zagotoviti ogromno ponavljanja. Pri tej populaciji ne gre zgolj za delo, temveč tudi za sprejetost v kolektiv in integracijo v družbo. Ko pri usposabljanju dosežejo svoj nivo, ga obdržijo. Lepo se vključijo v kolektiv, so vestni, natančni in marljivi, vključeni v družbo, imajo občutek koristnosti, doprinosa ter so srečni. Absolvente posebnega programa bi morali upoštevati v kvoti invalidov in jih zaposlovati v rednih pogojih dela, imeti bi morali možnost prehajanja med šolo, VDC ter Želvo. Predvsem pa ne bi smeli izgubiti statusa, če se za določen čas vključijo v redne oblike dela. Udeleženci so poudarili pomembnost sodelovanja z LAS, Sožitjem in Želvo. Glede na ugotovitve o zaposljivosti in izboljšanju profesionalnih zmožnosti absolventov pa bo o njihovem zaposlovanju treba sklepati družbene dogovore. Možne zaposlitve in rešitve so razpravljavci videli v cvetličarstvu, pri enostavnih delih v kuhinjah, pomožnih delih v delavnicah, na komunalnem področju, v pralnici, kmetijstvu, vrtnarstvu, turizmu, gostinstvu, na področju domače obrti, aktualno je tudi socialno podjetništvo.

Delodajalci poudarjajo, da vključevanje oseb s posebnimi potrebami na trg dela onemogočajo predvsem ekonomska logika in hude socialne obremenitve, ki jih imajo delodajalci (storilnost, stremljenje za kapitalom). Udeleženci v razpravi so ugotavljali, da se v gospodarstvu te osebe praktično ne zaposlujejo več, saj že invalidska podjetja zadostijo zahtevanim kvotam. Morali bi tudi usposobiti ljudi, ki bi lahko izvajali mentorstvo, zanje bi potrebovali posebna znanja.

Inkluzija pred nas kot šolo in celotno družbo postavlja nove izzive. Ob učencih smo oblikovali predpostavko: *Sem otrok s posebnimi potrebami, a sem viden, imam glas, sem slišan, sem uspešen, imam prijatelje, sem upoštevan, imam dosežke, lahko sode-*

Uporaba interaktivne table pri pouku.
(iz arhiva OŠ Jela Janežiča)

lujem pri pouku, v interesnih dejavnostih in v okolju in imam pravico do zaposlitve v okviru svojih zmožnosti. Za doseg takšnega cilja je treba poseči po načinih dela, ki ne le izobražujejo v ožjem smislu, temveč predvsem omogočajo spremembo samega sebe, razmišljanja in odnosa do sveta.

Naš strateški cilj je preoblikovanje šole v strokovni center za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami, ki ga naša regija potrebuje. Realizacija tega cilja je odvisna tudi od prostorskih in kadrovskih pogojev šole, zanje bi šola potrebovala dodatne prostore. Javni zavodi za vzgojo in izobraževanje smo namreč lahko ustanovljeni za osnovnošolske programe in tudi za izvajanje drugih strokovnih nalog, ki jih že opravljamo, npr. izvajanje mobilne službe, svetovanje, izdelovanje pripomočkov, diagnostičnih sredstev, učbenikov, strokovnih podlag ter drugih dejavnosti za razvoj stroke. Verjamemo, da bo šola ob sodelovanju in podpori vseh, ki so že doslej omogočali uspešno izobraževanje in vključevanje otrok s posebnimi potrebami v družbo, te cilje tudi uresničila.

Fair play dan s ŠD Partizan, marec 2014. (iz arhiva OŠ Jela Janežiča)